

NARĄBAĆ (10) *vb pf*

Oba a jasne.

inf narąbać (1). ◇ *fut 3 sg* narąbą (1). ◇ *1 pl* narąbamy (1). ◇ *3 pl m pers* narąbią (1). ◇ *praet 3 sg m* narąbął (1). ◇ *3 pl m pers* narąbali (1). ◇ *con 3 sg m by* narąbął (1). ◇ *part praet act* narąbawszy (3).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Urąbać wiele (z subiektywnym odczuciem wielości) [czego (pl a. sg rzeczownika bezpostaciowego)]
(70) :

a. *Rąbiąc rozdrobnić na wiele kawałków; concidere Vulg; scindere PolAnt (7) : BielKron 97v; Luczywą [...] co go ná trą álbo nárąbią zá dzień GostGosp 86.*

narąbać czym (1): iáchał Gwido po drwá á zápomniał liekiery/ niemiał czymby nárąbał drew HistRzym 68.

W charakterystycznych połączeniach: narąbać mięsa, łuczywa.

Zwrot: »narąbać drew« = concidere ligna Vulg; scindere ligna PolAnt (5): Leop Gen 22/3; Abráhám [...] nárąbawłzy na ofiárę paloną drew/ łzedł w drogę BibRadz Gen 22/3; BielKron 12v; HistRzym 68; BudBib Gen 22/3.

b. *Ściąć wiele; succidere PolAnt (3) : RejZwierz 45; á my fám drzewa nárąbamy y łpuścimy wodą BielKron 77; BudBib Is 44/14.*

W charakterystycznych połączeniach: narąbać cedrow, drzewa, gałęzi.

Formacje współrdzenne cf RĘBAĆ.